

GYF

GENÇ YENİ FARKLI
YOUNG FRESH DIFFERENT

22.06—21.07 2012

cda|projects

İstiklal Cad. Mısır Apt. No:163 K.2 D.5, 34433 Beyoğlu / İstanbul, Turkey
t: +90 212 251 1214 • f: +90 212 251 4288
cda@cda-projects.com • www.cda-projects.com

BİR DEĞERLENDİRME SÜRECİ ÜZERİNE

Bu yıl üçüncü kez düzenlenen Genç Yeni Farklı yarışmasına 350'ye yakın başvurunun olması bizce belli iki temel olguyu gündeme getiriyor. İlki, bu yarışmanın düzenlendiği 2010 yılından bu yana ulusal ve uluslararası ölçekte gençler için kendi dinamiğini, prestijini ve çekim gücünü kısa bir süre içinde yerleşik kılmış olması, ikincisi de özellikle Türkiye'deki genç sanatçı potansiyelindeki gelişmeye ve potansiyele yönelik genel değerlendirmeye olanak vermesi. Jüri üyeleri olarak başvurularını özenli ve titiz bir biçimde değerlendirebilmek için iki tam gün çalışmaya karar verdik. Başvuruların resimden, heykele, videodan fotoğrafa ve performansa kadar uzanan çeşitliliği ile jüri üyelerinin çalışma alanları arasındaki çeşitlilik arasında zannederiz organik bir ilişki doğal olarak kurulmuştu. Jüri üyeleri olarak küratör, sanatçı, yazar, eleştirmenlik gibi farklı alanlarındaki deneyimler arasındaki alış verişler serginin içine de nüfuz etmiş olmalı.

Bu açıdan değerlendirmede kendi aramızda özellikle kaçındığımız ve üzerinde hem fikir olduğumuz tek konu, bu serginin kesinlikle bir küratörlük sergisi olmaması yönündeydi. Öyle olmalıydı çünkü ortada verili bir kavram yoktu. Yanı sıra küratöryal bir yaklaşım serginin nesnel değerlendirilmesini saptırabilir ve yapıtların değerlendirilme sürecinde yapıtlar arası bir 'ilişkisel' zorunlu hale getirebilir, sonuçta da yapıtlardan ziyade jürinin küratörlük duruşu ortaya çıkabilirdi. Dolayısıyla sergiyi biçimlendirirken amacımız yapıtlar arası bir kan bağı ve doku birtikliliği yaratmaktan ziyade genç dinamikler arasındaki çeşitliliğini yansıtmak, bunu yaparken de katılımcı sayısını olabildiğince yükseltmekti. İlk elde, serginin yalnızca CDA-Projects mekanında yapılması hedeflendiyse de jüri üyeleri olarak katılımcı sayısını artırmayı, daha çok sanatçıyı desteklemeyi arzulayıp sergiyi Galeri Zilberman mekanında da sürdürmeyi istedik. Nihai karar ve genel değerlendirme sürecinde sanatçının sergi için önerileri ile birlikte dosyasındaki diğer işleri de göz önüne alındı. Böylece adayın genel sanatsal tutumu hakkında bilgi edinmeye çalıştık, zira böylesi bir karşılaştırmalı değerlendirme hangi adayın sergide kesin olarak kalacağına yönelik sağlıklı bir karara varmamızda önemliydi. Seçim sürecinde adayların hiç birinin özgeçmişlerini ve eğitim süreçlerini okumamaya karar verdik. Ta

ki serginin kesin sonucu çıkana kadar. Dolayısıyla bizler için tek ölçüt yapıtların konuştuğu dil idi. Sonuçta 23 sanatçının bu heyecanlı projede yer alıyor olmasından mutluluk duyuyoruz.

Eleme iki aşamadan oluştu. İlk aşamada tek tek titizlikle tüm önerileri üzerlerinde yorum yapmaksızın inceledik ve daha detaylı değerlendirilecek olan ikinci aşamaya kalıp kalmayacağına karar verdik. Jüri üyelerinden tek bir kişinin bile olumlu görüş bildirdiği önerileri ikinci aşamaya tartışmasız olarak bıraktık. Daha yorucu ve tartışmalı geçen ikinci aşamada sergilenmeye aday yapıtları belirlemeye çalıştık. Ancak gelen önerilerin büyük bir çoğunluğunu sergiye dahil etmeye karar verdik de seçilen işlerin sayısı mevcut galeri mekanlarına sığmayacak boyuta ulaşmıştı. Bunun üzerine üçüncü ve kesin sonuca ulaşacağımız aşamada tek tek yapıtları birbirleriyle kıyaslayarak, genel eğilim içinden sıyrılan, kendi özgün dilini kurma yolunda ipuçları gösteren, çağdaş sanatın problematiklerinin bilincinde, akademik sanatsal deneyimlerini yeni tutumlardan yana dönüştürebilen, maharet ve gösteri tuzağına düşmeyen, malzemenin olanaklarıyla temalarını kavramsallaştırabilen yetenekleri seçmeye özen gösterdik. Şunu özellikle vurgulamak gerekir ki, gerçekte segilenecek genç sanatçı sayısı mekan olanakları el verseydi istediğimizden daha fazla olabilirdi. Yarışmaya ilgi gösteren sanatçılar bu yüzden çıkan sonucu bir reddedilmişlik olarak algılamamalı. Çünkü başvurular arasında İstanbul, Ankara, İzmir gibi merkez kentlerin dışından gelen hem sayıca hem de nitelik açısından etkili başvurular Türkiye'de çağdaş sanatın kazandığı ivmenin merkez dışına çoktan taşmış olduğunun da bir göstergesi olarak son derece heyecan verici.

Genç Yeni Farklı sergisi öte yandan alışlagelmiş yarışma modellerinden 'başarı ödülü', 'mansiyon ödülü' gibi ayrımlardan kaçınıyor ve tüm katılımcılara eşit ekonomik olanaklar sunuyor. Dolayısıyla bizim için ödülün kendisi sergide yer almakla eş anlamlı. Umarız sergi, sonraki katılımları tetikler ve Türkiye'de çağdaş sanatın yeni jenerasyondaki açılımlarına ilişkin bir değerlendirme panoraması oluşturur.

Toni Stooss, Ferhat Özgür, Pelin Tan, Burçak Bingöl

AN EVALUATION OF THE SELECTION PROCESS

On this third edition of the Young Fresh Different exhibition, 350 applications have been received. These identify two fundamental phenomena to us. The first is that, since the first exhibition in 2010, the event has established its own dynamics, prestige and power of attraction amongst young artists in a relatively short time. Secondly, it allows a valuable 'snapshot' of the potential development of both young artists in general & also those specifically in Turkey.

In order to evaluate the applications in a meticulous & conscientious way, the members of the jury decided to work for two whole days. We believe an organic relationship was naturally established between the diversity of the applications (ranging from painting, sculpture, video & photograph to performance) and the various working fields of the jury members (curator, artist, author & critic) which must also have permeated the selection.

The only thing that we mutually and specifically agreed to avoid during the process was curatorship because there was not an ascribed concept. Besides, a curatorial approach could have skewed an objective evaluation of the works and made rationality between them unavoidable during the evaluation. This could have resulted in the curatorship of the jury being featured rather than the works themselves. So, whilst shaping the exhibition, our purpose was to reflect the diversity of talent of the young artists & to maximize the number of participants rather than to establish a continuity & unity of texture between the works.

At first, the exhibition was planned to take place within the CDA-Projects space but, due to our desire to increase the number of participants, we decided to extend the exhibition into the space of Galeri Zilberman.

In the final round of the evaluation process, in addition to the artists' proposals for the actual exhibition, other works presented in the artists' files/ portfolios were also considered. These gave us information about the general artistic attitude of an applicant. These comparative evaluations were indispensable in the final selection as to which artists would feature in the exhibition. During this part of the process we decided not to read any of the resumes or educational backgrounds of the applicants. These were only read after the final decisions had been made. The sole criterion for us was the 'language spoken by the works'.

As a result, we are very glad that twenty-two artists are to participate in this exciting project this year.

The selection was achieved in three phases.

In the first phase we examined all the proposals conscientiously, one by one & without any comment, to decide which were eligible for the second phase where they would be evaluated more thoroughly. Those works, which even a single member of the jury felt positive about, were accepted into the second phase.

In the more tiring (and disputable!) next phase, we tried to determine the works that were to be exhibited. Although, initially, we decided to include a majority of the works in the exhibition, those selected were in excess of the available gallery space!

Thus, in the third phase (where we would reach our final decisions) we compared the works against each other. Our deliberations focused on selecting those talents which stood out amongst the others. For instance, those:

- » that gave clues to establish the artist's own peculiar language
- » that were aware of the problems within contemporary art
- » that could transform the artist's academic and/or artistic experiences into new approaches
- » that did not become entrapped within the craft or show
- » that conceptualized the artist's themes within the possibilities offered by the materials

It should be strongly emphasized that, if space had allowed, the number of young artists to be exhibited would have been much higher. Those young artists interested in the competition, but not selected for final inclusion, should not perceive this as a refusal or rejection.

The number of applicants coming from outside the major cities, such as Istanbul, Ankara, Izmir, etc., is impressive - as the quality of their submissions. This is an extremely exciting development indicating that having accelerated, contemporary art has already reached these areas also.

The Young Fresh Different exhibition avoids traditional competition models and discriminations such as "achievement awards" and "honorable mentions". It provides equal financial possibilities for all applicants. In our estimation, the award itself is equivalent to participating in the exhibition. We genuinely hope that the exhibition triggers further participation and that it also establishes a breadth of evaluation that takes into consideration the blossoming of contemporary art amongst Turkey's younger generations.

Toni Stooss, Ferhat Özgür, Pelin Tan, Burçak Bingöl

Zotemin
2012

200x160cm

Tuval Üzerine Yağlı Boya/Oil on Canvas

ALPİN ARDA BAĞCIK
1988, Aydın

2008 yılında, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı.

İşlerinde gerçek algısını irdeleyen Bağcık, toplumsal ve kişisel ölçekteki izlenimleriyle, çift anlamlı -yer yer şizofrenik- bir yapı kurgular. Zotemin adlı işinde, yapmak ve yok etmek üzerine kurulu olan düzeni resmeder. Gerçekliğiyle oynanmış olan imgenin izleyici üzerinde yaratmasını istediği etki, imgenin gerçekliğine dair bir sorgulamadır. Eserde görülen gaz maskesi, kitlelerin çaresizlik içerisinde korunmaya çalışmasının ve bu hastalıklı durumun metaforudur.

He completed his undergraduate studies at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University in 2008.

Examining the perception of reality through his works, with his impressions at individual and social scales Bağcık builds an ambivalent, from place to place schizophrenic structure. In his work titled Zotemin, he pictures the order established on building and demolishing. The effect on the viewer, he desires, of the image whose reality has been manipulated is a questioning of the reality of the image. The gas mask in the work is a metaphor for the masses desperately trying to protect themselves and for this morbid situation.

Evcilik//Playing House
2011
Süre/Duration: 3'05''
Video
Ed. 5+1 A.P.

AŞKIN ERCAN
1983, Diyarbakır

2004 yılında, Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Resim-iş Öğretmenliği Bölümü'nden lisans eğitimini tamamladı. 2006-2009 yıllarında İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim-iş Öğretmenliği Bölümü'nde yüksek lisansını tamamladı.

Sanatın farklı disiplinleri ile kendini biçimlendiren ve anlatımı geçmiş, çocukluk ve belleğin yıkılmayan dinamiği olan işler üreten Ercan; sıkışan bedenler, özgürlüğe doğru yol almak isteyen zihinler, geçmişini temizlemeye çalışanlar ve bu yol ile arındığını zanneden bireylerin yansımalarını yapıtlarına konu ediyor. Evcilik isimli işinde ataerkil düşünce biçiminin çocuk yaşta evliliği olumlayan yapısı ve kendini en fazla hissettirdiği alanları konu ediyor.

She completed her undergraduate studies in 2004 at Art Teaching Department, Ziya Gökalp Faculty of Education, Dicle University. Between 2006-2009, she completed her post-graduate studies at Art Teaching Department, Faculty of Education, İnönü University.

Styling herself with different artistic disciplines and creating works narrating the past, the childhood and the indestructible dynamics of memory, Ercan entreats in her works reflections of stuck bodies, minds aspiring to progress to freedom, those trying to clean out their pasts and those who believe they are purified in this way. Infantile marriage calls attention to how although ill-posed in the context of ideological apparatus of modernity, in the context of governments this could be tolerated and imposed.

İsimsiz//Untitled
2011
100x150cm

Tuval Üzerine Yağlı Boya/Oil on Canvas

AYŞEGÜL KARAKAŞ
1989, İzmir

2007 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde lisans eğitimine başladı. Halen aynı bölümde eğitimine devam etmektedir.

Ayşegül Karakaş resimlerinde şu sorulara yanıt aramaktadır: Doğa - figür ilişkileri bağlamında, dış dünya gerçekliğine şüpheykle yaklaşılabilir miyiz? Düş ve fantezi gerçekliğe alternatif bir kapı açılabilir mi? Fantezi nerede başlar ve gerçeklik nerede sona erer? Resimlerindeki kimliksiz figürleri, gündelik hayatın dışında, gerilimi yüksek bir doğada resmeden Karakaş, her an her şeyin olabileceği tekensiz bir atmosfer yaratmaktadır. Tıpkı rüyalarda olduğu gibi, simgeleri kendi başlarına sunup, çözümlemeyi izleyicinin algısına bırakmaktadır. Resimde, hareket halinde görülen kimliksiz figür varlığından şüphe edilen bir ize dönüşmekte ve kendi gerçekliğinden, hayalini kurduğu gerçekliğe doğru hareket etmektedir.

She started her undergraduate studies at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University in 2007. She still continues her education in the same department.

In her paintings, Ayşegül Karakaş searches the answers to the following questions: In the context of Nature-Figure relationships, could we approach the reality of the external world with suspect? Could dream and fantasy open an alternate door to reality? Where does fantasy begin and where does reality end? Picturing the unidentified figures in her paintings in a high-tension nature beyond their daily lives, Karakaş creates an uncanny atmosphere where anything could happen any time. Just like in dreams, she presents symbols alone, leaving analysis to the perception of the audience. The unidentified figure in motion in the painting transforms into a trace whose existence is suspected and who moves towards the reality it dreams of.

Portre//Portrait
2012
54x74x78cm
Video Enstalasyon/Video Installation

AYSEL ALVER
1982, Sivas

2003-2011 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Heykel Bölümü'nde lisans ve yüksek lisans eğitimini tamamlamıştır. Ulusal ve uluslararası karma sergilere katılmıştır ve üç kişisel sergi gerçekleştirmiştir.

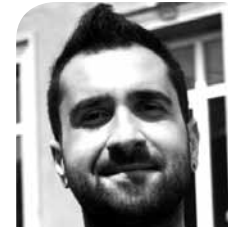
Portre adlı video yerleştirmesinde Alver, kozmetik sektörünün geldiği noktaya ve suretleri yeniden tanımlayabilme gücüne dikkat çekmektedir. Estetik cerrahi uygulamalarla, kişiye has özellikler yitirilmekte ve fiziksel nitelikler tamamen değiştirilebilir hale gelmektedir. Bu noktada, bir oto portreden bahsetmek imkansızlaşmakta; her suret aslı olmayan bir portreye dönüşmektedir.

She completed her graduate and post-graduate studies at the Department of Sculpture of Hacettepe University between 2003 - 2011. She has participated in national and international group exhibitions and she has realized three solo exhibitions.

In her video installation titled Portrait, Alver calls attention to the current situation in the cosmetics sector and its power to re-define forms. With plastic surgery applications, features peculiar to people are lost and physical features become entirely changeable. At this point, it becomes impossible to talk about an auto-portrait; each copy transforms into a portrait without the original.

Corrupted Family Portraits #3
Bozulmuş Aile Portreleri 3
2012
105x155cm
C Print
Ed. 5+2 A.P.

BERKAY TUNCAY
1983, İstanbul

Lisans eğitimini 2006 yılında İstanbul Üniversitesi Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü'nde, yüksek lisans eğitimini 2011 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Bilgisayar Ortamında Sanat ve Tasarım Bölümü'nde tamamladı. Kasım 2011'den itibaren çalışmalarına Art Center İstanbul Atölye Sanatçısı Programı kapsamında devam etmektedir.

Ulusal ve uluslararası sergilerde çalışmaları sergilenen sanatçı I'm Sorry, Because I Dance adlı ilk kişisel sergisini, 2011 yılında Amsterdam'da gerçekleştirmiştir.

Toplumsal ve bireysel deneyimleri üzerinden, irrasyonellik konusu etrafında şekillenen çalışmalar üretmektedir. Dada ve Fluxus gibi sanatsal hareketlerin de kaynağında olan bu kavram, hayatın her alanında dayatılan tek ve mutlak doğrulara karşı şüpheci yaklaşmaktadır. Corrupted Family Portraits serisi, rasyonel mükemmellik arayışımızın simgesi niteliğindeki teknoloji çağının yarattığı kırılganlık üzerinden normları sorgulamaktadır. Serideki işler, alelade hatıra fotoğraflarını, hafıza kartları ve tamamlanmamış dosya transferleri sonucu bozulmaya uğramasıyla kısmen eksik kalan görüntüler şeklinde sunulmaktadır. Burada bireysel anı yitiminin yanı sıra, teknolojik bir hatanın yeniden sunumu söz konusudur.

He completed his undergraduate studies at the Department of Conservation and Restoration of Portable Cultural Heritage at Istanbul University in 2006, his post-graduate studies at Computer-Aided Art and Design Division, Mimar Sinan Fine Arts University in 2011. Since November 2011, he has been continuing his studies as part of the Art Center / Istanbul Studio Artist Programme.

Having works displayed in national and international exhibitions, the artist realized his first solo exhibition titled I'm sorry, Because I Dance in Amsterdam in 2011.

He produces works blossoming around the topic of irrationality based on his social and individual experiences. Being also a source for artistic movements like Dada and Fluxus, this concept skeptically approaches the single – and – absolute truths encountered in every field of life. The series Corrupted Family Portraits questions the norms through the fragility created by the age of technology which is a symbol of our search for rational perfection. The works in the series present ordinary photos as partially incomplete images after they are damaged / tainted due to memory cards or incomplete file transfers. Besides individual loss of recollections, there exists here a re-presentation of a technological error.

Hatırlatıcılar//Reminders

2009
35x40cm x4
C Print
Ed.5+1 A.P.

DAMLA YILMAZ
1984, İzmir

Lisans eğitimini Sabancı Üniversitesi Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nde, fotoğraf dalında yüksek lisansını London School of Art and Design, Central Saint Martins College of Art and Design'da almıştır. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmalarını sürdürmektedir.

Yılmaz, insan doğasına ait evrensel duygusal deneyimleri betimlemeye çalışır. Daha çok bir olay ve/veya durum belgeleme aracı olarak kullanılan fotoğrafı içsel yolculukları ve ruhani durumları belgelemekte kullanır ve bunun için psikanalizden ve insan ilişkilerindeki deneyimlerinden yararlanır. Hatırlatıcılar adlı fotoğraf çalışması hatırlama/unutma ile ilgilidir. Elle tutulur nesnelerin hatırlatıcı özelliğinin yanında, fotoğraf makinesi de kayıt edici özelliğiyle fiziksel olarak olmayı belleğe alır. Bu şey(ler) geçmişe anlam katabildiği gibi, önceden anlamlı gelenin kaybına ve unutulmasına da sebep/yardımcı olabilir.

She completed her undergraduate studies on Visual Arts and Visual Communication Design at Sabancı University and her graduate studies on photography at London School of Art and Design, Central Saint Martins College of Art and Design. She lives and continues her studies in Istanbul.

Yılmaz tries to portray the universal experiences concerning human nature. She uses photography, mostly employed as a tool to document events and / or states, to document inner journeys and spiritual states and for this she taps into psychoanalysis and her experiences on human relations. Her work on photography titled Reminders is about remembering / forgetting. In addition to the reminder feature of tactual objects, the photograph machine, with its recording capability, physically takes the non-physical into memory. As well as giving meaning to the past, the mentioned thing(s) could as well cause / help the loss of meaning or forgetting what was meaningful before.

Kompozisyon 1//Composition 1

2011
100x176cm
Tuval üzerine Yağlı Boya/Oil on Canvas

DENİZ DÖKMEOĞLU
1990, İzmir

2011 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı.

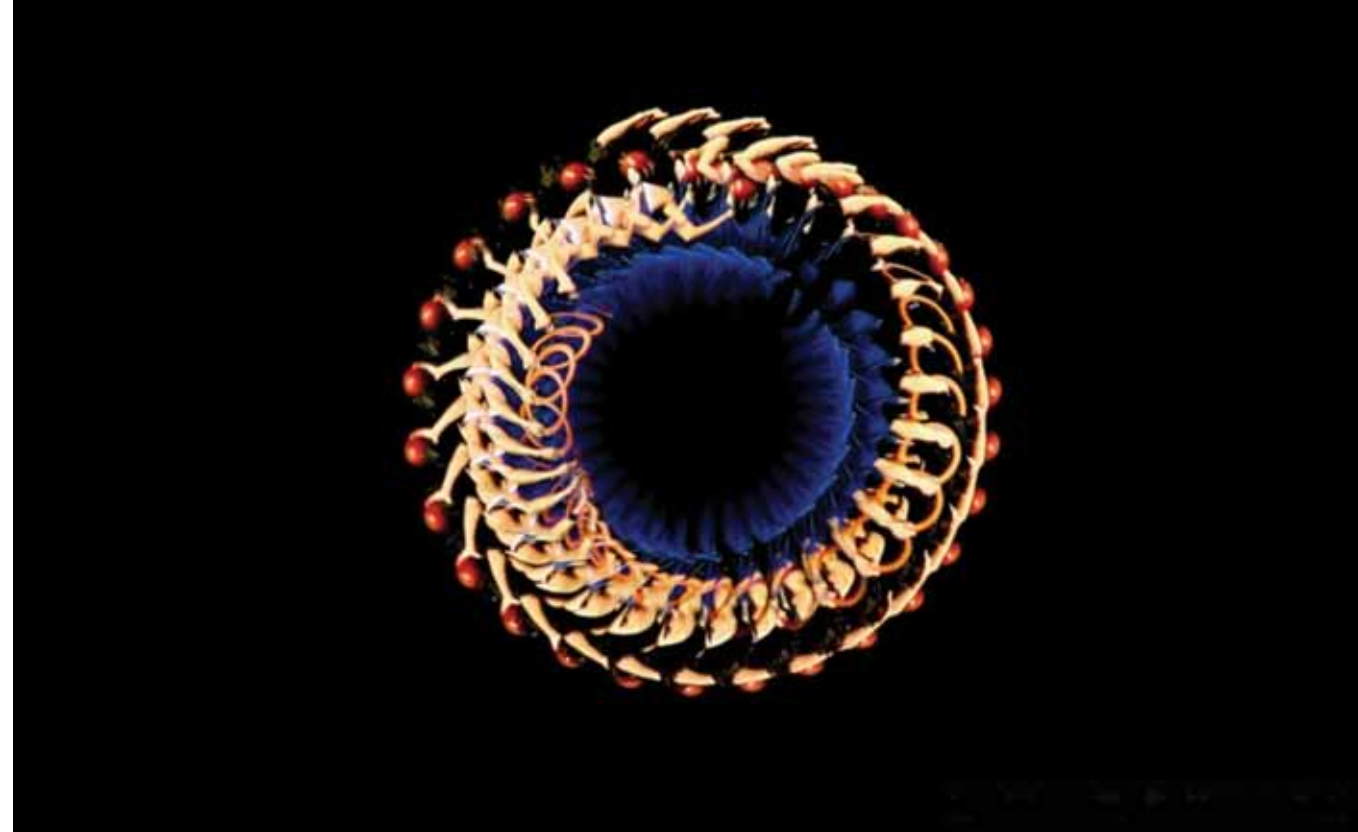
Dökmeoğlu, mimari yapıları işlevlerini ve rasyonel kurgularını yitirecek şekilde soyutlayarak, zeminin kaybolduğu bir gerçeklik algısı yaratmaktadır. Bir yaşantı vaad etmeyen modern mekanlar, sanatçının seçtiği renk aralığı içinde, irrasyonel bir alternatif uzam önermektedir. Kompozisyon 1 adlı resim, iki boyutlu resim yüzeyinde, çıkışı olmayan bir plan kurgulamaktadır.

He completed his undergraduate studies at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University in 2011.

By constructing architectural structures, which lose their functions and rationality in the process of abstraction, Dökmeoğlu creates a perception of groundless reality. Lifeless modern spaces, which are defined within a specific color palette chosen by the artist, suggest an alternative and irrational space. Within the two dimensional surface of painting, Composition 1 constructs a space with no exit.

İsimsiz//Untitled
2011
50x40cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya/Oil on Canvas

Dairesel Yankı
Circular Echo
2011
Süre/Duration: 4'16''
HD Video
Ed.3+1 A.P.

ENGİN KONUKLU
1990, Adana

2007 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde lisans eğitimi tamamlamıştır. Aynı bölümde yüksek lisans eğitimi devam etmektedir. Pek çok karma sergide yer almış ve 2011 yılında Tanımsız adlı ilk kişisel sergisini, İstanbul'da Amerikan Hastanesi Operation Room'da açmıştır.

Resimlerini, fotoğrafın daha büyük boyutlardaki doğrudan aktarımından çok onun bir iması olarak tanımlamakta. Yüzeydeki açıklı koyulu leke alanları, sadece izleyicinin algısıyla şekil almakta ve bellekte bir imge olarak belirlemektedir. Bu sayede, izleyiciyi sürecin bir parçası yapmakta ve resmi kolay tüketilebilir bir imge olmaktan çıkarmayı amaçlamaktadır.

He completed his undergraduate studies at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University in 2007. He is continuing his graduate studies in the same department. He has participated in numerous group exhibitions and he has realized his first solo exhibition titled Tanımsız in the Operation Room of the American Hospital in Istanbul.

Rather than the larger-scale direct transmission of photography, he defines his paintings as an implication of photography. The light and dark colored stains on the surface are only shaped by the perception of the audience and appear as an image in memory. By this means, he makes the audience a part of the process and he aims to decommodify the painting thus altering it from being easily consumable.

ERDAL İNCİ
1983, Ankara

2001-2005 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde eğitimi tamamladı.

Çalışmalarının çıkış noktası, hareket, zaman ve ritim kavramlarıdır. Tıpkı müzikte olduğu gibi eşit aralıklı sabit titreşimleri görsel olarak araştırır ve videoyu bu amaçla bir enstrüman olarak kullanır. Dairesel Yankı adlı çalışma, bir jonglörün performans videosunun ardışık olarak dizilmiş fotoğraf karelerinden oluşur. Yaklaşık bir saniyelik hareketi oluşturan 32 kare, videoda aynı anda görünür. Böylece, önce parçalarına ayrılan video, sonrasında yeniden bir araya getirilmiş bu hareketin karakterini yansıtan yeni bir soyut plastik dil önerir.

He completed his undergraduate studies in 2005 at the Department of Painting, Faculty of Fine Arts of Hacettepe University.

The starting points for his works are the phenomena of motion, time and rhythm. Just as in music, he explores fixed vibrations at equal intervals visually and for this purpose, he uses the video as an instrument. The work titled The Circular Echo is composed of sequentially arranged photo frames of a juggler's performance video. 32 frames that compose approximately a one-second-long motion are seen concurrently in the video. Thus, first broken into its fragments, the video suggests a new abstract, plastic language reflecting the character of this motion consequently joined together again.

Ne Zaman Bir Öykü Anlatılsa Gece Olur//Whenever A Story Is Told, The Night Begins

2012

20cm

Çerçeve, Çimen, Oyuncak Kurt/Frame, Grass, Toy Wolf

Orman//Forest

2012

180x77cm

Tuval Üzerine Yağlı Boya/Oil on Canvas

ESRA SAĞLIK
1980, İzmir

Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde 2003'de lisans, 2007'de yüksek lisans eğitimini tamamladı. Fransa, Ecole Nationale Supérieure d'art de Bourges'da sanatta yeterlik eğitimine devam etti ve 2010'da Hacettepe Üniversitesi Heykel Ana Sanat Dalı'nda derecesini aldı. Ulusal ve uluslararası pek çok sergide çalışmaları sergilenen Sağlık, beş kişisel sergi gerçekleştirmiştir. Halen Muğla Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmakta ve sanatsal çalışmalarını Bodrum'da sürdürmektedir.

Esra Sağlık'ın işleri, üretmek fikri üzerinden kendini tanımlayan eylemlerdir. Üreten sanatçı, aynı zamanda kendini de üretmektedir. Bu süreçte dahil olan nesne ve olgular, kişi ve bilinçaltıyla birleşerek yeni hikayeler yazar. Ne Zaman Bir Öykü Anlatılsa Gece Olur'da, orman imgesi ve kurt, ortak bilinçaltının aynası olan masallardaki bir sahnenin temsilidir. Çerçevesiz asılarak bir mekanın parçası olan kurdun yol arayışı, kişinin kendi derin ormanına giden yolun başlangıcıdır.

She completed her undergraduate studies in 2003 and her graduate studies in 2007 at the Department of Sculpture of the Faculty of Fine Arts at Hacettepe University. Continuing her proficiency in arts studies at Ecole Nationale Supérieure d'art de Bourges in France, she took her doctorate degree in the Department of Sculpture of Hacettepe University. Having her works displayed in many national and international exhibitions, Sağlık has realized five solo exhibitions. Currently, she is working as an assistant professor at the Sculpture Department of the Faculty of Fine Arts in Muğla University and she continues her artistic studies in Bodrum.

Esra Sağlık's works are actions defining themselves through the idea of producing. The producing artist also produces herself / himself. The objects and phenomena involved in this process blend with the person and her / his subconscious and narrate new stories. In Whenever A Tale Is Told, The Night Sets In, the image of the forest and the wolf is a representation of a scene in tales mirroring the collective subconscious. Framed, hung and now part of a space, the wolf's search for its way is a doorway to the path of the deep forest of the self within.

EYLÜL CEREN ERSÖZ
1986, Ankara

2010 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde Lisans eğitimini tamamladı.

Eylül Ersöz'ün çalışmaları, filmlerden alınan görüntüler ve kadın imgeleriyle birlikte, benzer atmosfer ve kompozisyon olasılıkları üzerine çeşitlenmektedir. Bu kadınları bilmediğimiz, tanımadığımız; bilsek tanışık da unuttuğumuz, dışladığımız bir düzlemde işleyerek, izleyicinin kendine yöneltilmediği halde, gördüğü kadını ve ruhsal sanrılarını tanımlamaya çalışmasına neden olmaktadır. Filmlerdeki depresif kadın karakterleri üzerinde bir çözümleme, imgenin resimdeki konumlanışı ve duruşu, kullanılan renklerle bir çözülmeye gider. Bu durum, kadının kendini teşhir etmekle birlikte, büyük bir ustalıklarla gizleyişi üzerine düşünmemiz için bir davettir.

She completed her undergraduate studies at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University in 2010.

With scenes taken from movies and images of women, Eylül Ersöz's works become diversified through similar probabilities regarding atmosphere and composition. Entreating these women on a plane that we do not know, that we do not recognize; a plane that even if we knew, we could not remember, a plane that we ostracize, she causes the audience, although not directed to do so, to try to identify the woman they see and her spiritual delusions. An analysis on depressive women characters in movies, the positioning and stance of the image in the painting reach a resolution through the colors used. This situation is an invitation for us to reflect on the woman's exposing herself while hiding herself with a great skill.

Hesap Makinası//Calculator
2011
8cm
Kumaş Üzerine Akrilik
Acrylic on Fabric

Bisikletli Çocuk//A Child with Bicycle
2011
6cm
Kumaş Üzerine Akrilik
Acrylic on Fabric

Figen'in Koleksiyonu//Forks and a Spoon
2011
12cm
Kumaş Üzerine Akrilik
Acrylic on Fabric

Genç Erkekler//Young Boys
2011
4cm
Kağıt Üzerine Akrilik
Acrylic on Paper

Sarı Duvar//Yellow Wall
2011
7x5cm
Kağıt Üzerine Akrilik
Acrylic on Paper

GÜLSAH BAYRAKTAR
1979, İzmir

2001 yılında İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde lisans eğitimini, 2004 yılında ise Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde yüksek lisans eğitimini tamamladı.

Minimum işler serisine yön veren, sahibi belli olmayan siyah beyaz fotoğraflardır. Eski imgelere olduğu kadar, eski nesnelere de olan düşkünlüğü, işlerinin şekillenmesinde belirleyicidir. Bayraktar'ın dönüştürdüğü nostaljik imgeler, şimdiye dair tekinsiz bir his uyandırmaktadır.

She completed her undergraduate studies at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University in 2001 and her graduate studies at the Institute of Fine Arts of Marmara University in 2004.

Anonymous photos in black and white shape the series Minimum Works. Her enthusiasm for old objects as well as old images is influential in shaping her works. The nostalgic images Bayraktar has transformed arouse an uncanny feeling concerning now.

HAVVA ALTUN
1980, Ankara

2007 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü'nde yüksek lisans eğitimini tamamlamıştır. Aynı üniversitede doktora eğitimine devam etmekte ve araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır.

Mekanlarından, dolayısıyla da bağlamlarından kopan imgeleri izleyicide tamamlanacak bir zincirin halkaları olarak gören Altun, "an"ın duygusunu yakalamasını mümkün kılan gündelik malzemeleri tercih etmektedir. Geçmiş ve şimdiyi, muğlak bir şekilde bir araya getirmeye çalışan Unutma Beni İsa adlı çalışması; ironi, fantezi ve melankoliyi tetikleyen melez bir temsil arayışındadır. Ne İsa görüntüsü tam olarak geçmiş, ne de mekan şimdiyi anlatmaktadır.

She completed her graduate studies at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Hacettepe University in 2007. She is continuing her doctorate studies and working as a research assistant at the same university.

Considering images detached from their spaces, hence their contexts as rings of a chain to be linked by the audience, Altun prefers casual materials enabling her to catch the feeling of the "moment". Forget Me Not Jesus obscurely trying to gather the past and the now are in search of a hybrid representation triggering irony, fantasy and melancholy. Neither the image of Jesus tells the past in full, nor the space tells now.

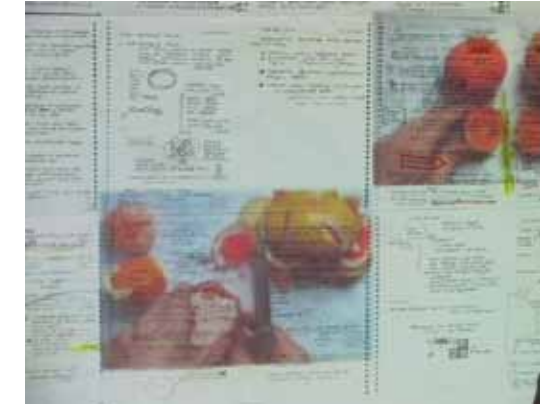
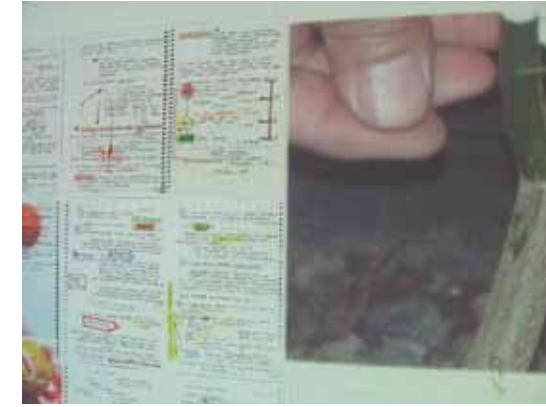
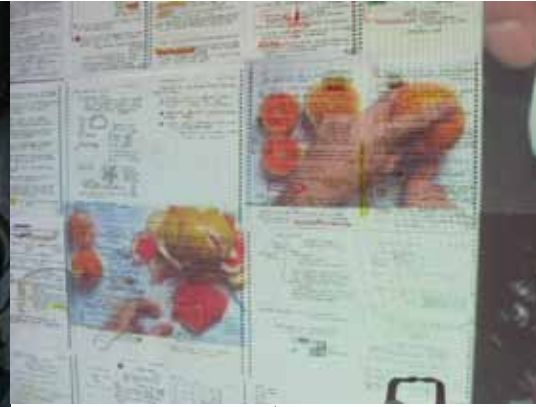
Unutma Beni İsa//Forget Me Not Jesus
2011
50x50cm, 15x8cm
Tuval Üzerine Akrilik, Heykel
Acrylic on Canvas, Sculpture

Dış ile İç//Exterior & Interior
2012
70x100cm
Fine Art Baskı/Fine Art Print
Ed. 3+1 A.P.

Alın Yazısı//Destiny
2011
70x100cm
Fine Art Baskı/Fine Art Print

Clan Citrus

2011
Süre/Duration: 7'
84x131.1cm

Lekeli Fotokopi-A4 Kağıt x12, A4 Pleksiglas Üzerine Yapıştırma, Rende, Bıçak, Limon Sıkacağı, Tek Kanallı Video Yerleştirme
Stained Photocopy -A4 Paper x12, A4 Sticker on Plexiglass, Grater, Knife, Squeezer, Single Channel Video Installation

2001 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde lisans eğitimini, 2003 yılında Mimari Tasarım yüksek lisans programını tamamladı. 2011 yılından bu yana, Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat Tasarım Fakültesi Sanatta Yeterlilik programında araştırmasını sürdürmektedir.

MK Yurttaş, üretimini çağdaş sanat-tasarım arakesitinde konumlandırmaktadır. Kendini, tasarımcı, sanatçı, zanaatkâr ya da üretici tanımlarına yanaşmadan "inovatif, kreatif ve jeneratif kaydın peşinde bir üretken" olarak tanımlar.

Clan Citrus, Ingeborg Bachmann'ın faşizmin sıradanlaşması üzerine sözleri ve Man Ray'in L'enigme D'isidore Ducasse' inin tesiri altında üretilmiştir. Süreci belgeleyen sayfalar, işaretlemelerin uygulandığı altlıklar, uygulamanın özneleri, nesnelere, kayıt makineleri, kaydedenler, kaydedilenler arasındaki örüntü; zaman ve mekandan bağımsız kolektif bir üretime işaret eder. Wikimedia'dan tümüyle kamu kullanımına açılmış "copy-left" görseller, Antalya'dan Ayşe Çam ve Fatoş Acar'ın cep telefonlarıyla çekip gönderdikleri görüntüler, Hawaii'den Ken Love'in aşılama görselleriyle üretilen iş, Deleuze-Guattari'nin metninin sınırlar üstü etkisiyle üretim, üreten, üretilen, ürün üzerine düşünür, tartışır.

He completed his undergraduate studies in 2001 at the Department of Architecture of the Faculty of Architecture at Istanbul Technical University and in 2003 he completed the graduate program on Architectural Design. Since 2011, he has been continuing his studies for the proficiency in art degree in the Art and Design Faculty of Yıldız Technical University.

MK Yurttaş positions his productions in the intersection of contemporary art-design. Avoiding definitions like designer, artist, craftsman or producer, he defines himself "a productive pursuing innovative, creative and generative record".

Clan Citrus is inspired by Ingeborg Bachmann's words on the commoditization of fascism and under the influence of Man Ray's L'enigme D'isidore Ducasse. Patterns between the pages documenting the process, base plates with markings, subjects, objects, recording machines of the application, those recording (recorders), those being recorded (recordees) indicate a collective production beyond time and space. With "Copyleft" images provided by WikiMedia for unlimited public use, images from Antalya shot by Ayşe Çam and Fatoş Acar via their mobile phones, the work produced by Ken Love's (cultivation) grating images from Hawaii, the above-the-borders influence of Deleuze-Guattari's text; it reflects and discusses on production, producer, producee, product.

KIVILCIM GÜNGÖRÜN
1992, Manisa

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Bölümü'nde lisans eğitimine devam etmemiştir.

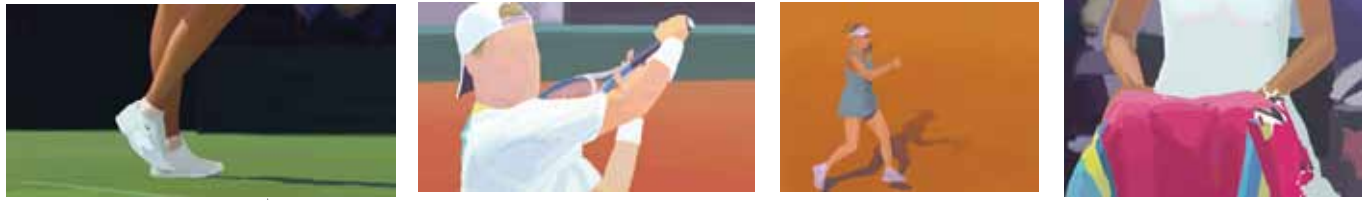
Gündelik yaşamdan beslenen ve rastlantının estetiğini araştıran Güngörün, analog olarak ürettiği Dış ile İç ve Alın Yazısı adlı fotoğraflarda, otobiyografik dönüm noktalarını-yalnız başına çıkılan bir yolculuk ve uzun süren kötü günlerin ardından gelen umut- kayıt altına almaktadır.

She is continuing her undergraduate studies at the Department of Photography of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University.

Nourishing on daily life and exploring the esthetics of coincidence, Güngörün, in her photos titled Exterior & Interior and Destiny records her auto-biographical milestones-a journey set out alone and hope following long-lasting bad days.

M. KEMAL YURTTAŞ
1978, Antalya

İsimsiz//Untitled
2012

Elektronik Resim/Electronic Painting
1476x2048 Piksel/Pixel x14

ÖMER KAYA
1983, İzmir

Lisans eğitimini, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde 2010 yılında tamamladı.

Kaya, kaynak olarak kullandığı film karelerini ve kendi çektiği fotoğrafları, lirik bir dönüşüme sokarak dijital ortamda yeniden üretmektedir. Resimlerini iPad üzerinde, resim yapma uygulamalarıyla oluşturarak, teknolojik dönüşümleri sanatın teorik altyapısıyla bir araya getirmektedir. Ortaya çıkan melez sonuç; teknoloji ile insanın -algısal, duygusal, zihinsel ve fiziksel (dokunmatik ekran aracılığıyla)- deneyimidir.

He completed his undergraduate studies in 2010 at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University.

Kaya puts the film frames and the self-shot photos that he uses as sources into a lyrical transformation and produces them again in digital environment. Forming his paintings on iPad with painting applications, he combines technological transformations with the theoretical infrastructure of art. The emerging hybrid result is the perceptive, emotional, mental and physical (via the touch-sensitive screen) experience of technology and humankind.

Duygusal Müze//Emotional Museum
2011
21x13cm
Kağıt Üzerine Akrilik/Acrylic on Paper

REYSİ KAMHI
1985, İstanbul

Lisans eğitimini Marmara Güzel Sanatlar Resim Bölümü'nde tamamladı. Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratives'da altı ay boyunca fotoğraf eğitimi gördü. Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Kent ortamında hafıza ve mekan üzerine çalışmakta olan sanatçı Duygusal Müze adlı sanatçı kitabında, hızla dönüşmekte olan Asmalımescit, Tünel ve Şişhane bölgelerinde yaptığı araştırmayı öznel bir belgeye dönüştürüp, bir müze olarak sunuyor. Böylece, resmi tarih yazma gücü olan müze kurgusunun içine kişisel ve gündelik pratikleri davet ediyor ve şu soruyu soruyor: Bir müze hem duygusal ve öznel, hem de kapsadıklarının ortak ve paylaşılabilir olması dolayısı ile nesnel olabilir mi?

He completed his undergraduate studies at the Painting Department of the Faculty of Fine Arts at Marmara University. He had an education on photography at Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratives for six months. He is continuing his graduate studies at the Art and Design Faculty of Yıldız Technical University.

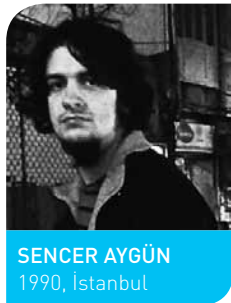
Studying on memory and space in urban environment, the artist, in his artist book titled Emotional Museum, transforms the research he has carried out around the rapidly-changing districts of Asmalımescit, Tünel and Şişhane into a subjective document and presents it as a museum. Thus, he invites the personal and casual practices into the fiction of museum empowered to write official history and he asks this question: Could a museum be both emotional and subjective and also objective due to the fact that what it includes is common and sharable?

Metruk//Derelict
2011
30x44.3cm
Dijital Boyama/Digital Painting
Ed. 3+1 A.P.

Devletin Daireleri// Government's Offices
2012
55x70cm x3
Tuval Üzerine Akrilik/Acrylic on Canvas

SENCER AYGÜN
1990, İstanbul

Sencer Aygün, Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Bileşik Sanatlar Ana Sanat Dalı'nda eğitimine devam etmektedir.

Aygün'ün dijital yöntemlerle ürettiği Metruk, bireysel bir başkaldırıdır. Sanatçının sözleriyle; "Yerimize düşünülüp kararların verildiği bir yanılsama oluşumunda, bize müsaade edildiği kadar düşünme hakkımız var. Sorgulanamazları sorgulanamaz kılanlar; güvenliğimiz, sağlığımız ve mutluluğumuz için çalışmakta. Cam, metal ve betonun birleştiği yerde biz, bizden bile korunuyoruz. Bütün işi tırtıl yaparken, tüm görkem kelebeğinse; bu neşeli lunaparkın elektriği olmaya devam etmeliyiz."

Sencer Aygün is continuing his studies at the Combined Arts Department of the Art and Design Faculty at Yıldız Technical University.

Produced using digital methods by Aygün, Metruk (Deserted) is an individual rebellion. With the artist's words; "In a formation of illusions where all is thought and decided for us, we have the right to think as much as allowed. Those who have rendered the unquestionables unquestionable are working for our safety, health and happiness. Where glass, metal and concrete meet, we are saved from even ourselves. If all the glory belongs to the butterfly while the caterpillar does all the work, we should keep on being the electricity of this happy amusement park."

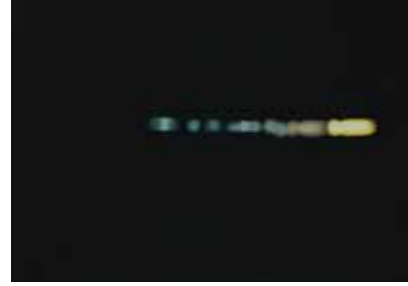
SERCAN APAYDIN
1983, İzmir

2007 yılında, Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'nde lisansını, 2011 yılında Akdeniz Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde yüksek lisansını tamamlamıştır.

Günümüz iletişim teknolojisinin sağladığı enformasyon'un getirisi olan derinliksiz bilgilenme biçiminin, ressamın üretimini nasıl etkilediğiyle ilgilenen sanatçı, değişen derinlik algısı ve değiştirilebilir verisel gerçekliği konu edinmektedir. "Devletin Daireleri" adlı üçleme, Çernobil'de yaşanan nükleer kazanın ardından terk edilmiş Rus binaları, Türkiye'de devlet kurumlarımızı gibi gösterilmiş ve bu viranelikle özdeşleştirilmiştir.

He completed his undergraduate studies in 2007 at the Department of Fine Arts Education of the Faculty of Education at Anadolu University; his graduate studies in 2011 at the Institute of Fine Arts of Akdeniz University.

Being interested in how the depthless information style brought upon by today's information provided by the information technologies influences the production of the painter, the artist adopts as themes the varying depth perception and modifiable data reality. In the trilogy titled "Devletin Daireleri | Offices of the Government", the Russian buildings abandoned after the nuclear accident in Chernobyl have been portrayed as governmental agencies of Turkey and they have been associated to this ruin.

İsimsiz//Untitled
2012
21x30cm x4
Ahşap Üzerine Yağlı Boya/Oil on Wood

Meczip//Deranged
2012
Tek Kanallı Video/Single Channel Video
Süre/Duration: 3'57"
Ed. 3+1 A.P.

TUĞBA SAYLAM
1989, Heilbronn

2007 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde lisans eğitimine başlamıştır ve devam etmektedir.

Saylam'ın işlerinin çıkış noktasını, yaşamsal olana karşı duyulan yabancılaşma ve dahil olamama hissi oluşturur. Resimlerinde yüzey sadece ışık ve karanlıktan oluşur. İki arasında zıtlıkla vurgulanmak istenen 'gerçeklik' ve 'gerçeklik algısını yitirme' arasındaki belirgin duygu ayrımıdır. Resimler, bu belirgin duygu ayrımından kaynaklanan, bireyin iç savaşını betimler.

She started her undergraduate studies in 2007 at the Department of Painting of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University and she is still continuing.

The starting point of Saylam's works is the feeling of alienation towards what is vital and the feeling of not being included. In her paintings, the surface is only composed of light and darkness. What is desired to be emphasized through the contrast between the two is the distinct separation of emotions between 'reality' and 'the loss of perception of reality'. The paintings portray the inner turmoil of the individual stemming from this split of emotions.

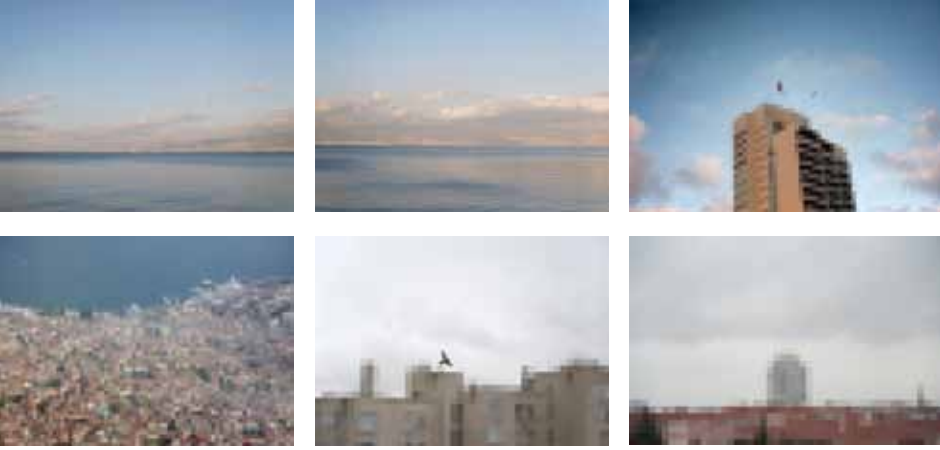
UYGAR DEMOĞLU
1982, İstanbul

Lisans eğitimini Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde tamamlamıştır. 2002 yılından itibaren belgesel film, fotoğraf ve video alanlarında çalışmaktadır.

İşlerinde, hareketli veya hareketsiz imgelerin kayıt edilerek yeniden üretilmesiyle, gerçekliği yeniden kurgulamaktadır. Meczip adlı videosunda sanatçı, simülasyon ile "mış" gibi yapmak arasındaki fark üzerinde düşünmektedir.

He completed his undergraduate studies at the Faculty of Communications of Marmara University. Since 2002, he has been working in the fields of documentary movies, photography and video.

In his works, he records still images or images in motion; re-produces them and re-constructs reality. In his video titled 'Meczip | Deranged', the artist reflects on the difference between simulation and the act of doing "as if".

İskan//Infestation

2012

30x45cm x6

Lambda Baskı/Lambda Print

Ed. 3+1 A.P.

8

2011

Süre/Duration: 8'15''

HD Video

Ed. 3+1 A.P.

ZEYNEP BELER
1985, Ankara

2007 yılında Bilkent Grafik Tasarım Bölümü'nde lisansını, 2010 yılında Leiden Üniversitesi'nde Fotoğraf Çalışmaları dalında yüksek lisansını tamamladı.

Fotoğraf pratiğini hala özgünlüğü sorgulanan bir medyum olarak konumlandıran sanatçı, fotoğrafın kuramsal anlamda uygulandığı biçimlere yoğunlaşarak, muğlaklığı ve işaretliliğinden faydalanır. Statik bir kolaj olan 8 adlı video çalışmasında Beler, şehrin sonuçsuzca bir sekiz çizmekte veya bir deliğe akıp gitmekte olduğu ilizyonunu yaratır. İskan, yapılaşmanın oluşturduğu yüzeyi piksellerden oluşan bir parodiye dönüştürerek, belgelediği gerçeklik ve fotoğrafın belge niteliği arasındaki ilişkiye odaklanır.

She completed her undergraduate studies at the Department of Graphic Design of Bilkent University in 2007 and her graduate studies on Photography Studies at Leiden University in 2010.

Positioning the practice of photography as a medium whose uniqueness is still questioned, the artist concentrates on styles where photography is theoretically (abstractly) applied, benefiting from the obscurity and symbolism. In her video work titled 8, a static collage, she creates the illusion that the city is inconclusively drawing an eight or that she is flowing down into a hole. İskan, on the other hand, transforms the surface formed by settlements into a parody of pixels, focusing on the relationship between the documented reality and the document quality of the photography.